

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

48 Striges quandoque daemonis opera de loco ad locum realiter
transferuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

quod excommunicationis gladius, qui tam sobriè, & tam cautè est exercendus temere, & levibus de causis incuteretur, ex quo magis contemni posset, quàm formidari, & perniciem potiùs pareret, quàm salutem, contra ejusdem sacri concilij Tridentin. dispositionem, dict. capit. 3. in princ. de reform. sess. 25. cap. multi, vers. auferre malum, 2. quest. 1. Pluribus etiam ac solidis fundamentis Doctorum animalia excommunicari, & anathematizari non posse, probat idem Cassan. dict. conf. 1. par. 5. à princ. usque ad numer. 150. licet postea contrariam partem amplectatur, quam tamen non probat, ut cuicumque illud legenti patet ad sensum.

46 Theologi autem ꝑ tenentes, quod animalibus irrationalibus maledicere liceat, loquuntur in terminis peccati, an, scilicet, illis maledicere sit peccatum, & in his terminis post Cajet. loquitur Cardin. Tolet. ubi inquit, quod ratione mali ab ipsis illati possunt maledici. Quia non est, tam maledicere creaturæ, quam malo, ut in instruct. sacer. lib. 4. capit. 13. numer. 7. & propterea non est peccatum, illi extrajudicialiter maledicere; sed judicialiter excommunicari, aut maledici non possunt, idque credere, vel excommunicare superstitionis esse, tenet Navar. in conf. 5. alias 57. num. 8. & 12. de sent. excom. lib. 5. par. 2. Qui in terminis contra conf. Cassan. scripsit, & Grass. decis. aur. cap. 7. numer. 15 in quos postea supra à me in rem hanc congesta forte incidi, necum ob id, quod idem cum illis senserim, gratulatus, arg. Idem in cap. Valentinianus, §. cum autem 63. distin. excommunicari, aut anathematizari non potest, nisi homo baptizatus ex supra allegat. quibus modo addo Navar. eodem

conf. 5. numer. 6. & Grass. eodem cap. 6. numer. 15.

47 Ea est enim dæmonis caliditas, ꝑ ut, cum manifestis, & apertis ictibus animas petere vereatur, occultis technis, falsisque nominibus sub specie boni miseris mortalibus conatur imponere, Hujus ideo astutia sæpe inducuntur homines ad credendum solis excommunicationibus, maledictionibus, & conjurationibus animalia irrationalia ex sententiarum, & maledictionum bonitate, & virtute fugari posse, in quibus tamen actionibus, quandoque dæmonis potestas operatur, qui è terris dicta animalia abstulit, & plerumque occidit, ut ita deceptos falsa credulitate detineat, eoque non principaliter in Deo, sed potius in eisdem operationibus confidentes, sibi manuteneat. Unde, cum hujusmodi manifestam superstitionem sapiant, non est illis in hærendum, Navar. dict. num. 12. & Grass. dict. cap. 6. numer. 22. & 13.

48 Eiusdem ferè generis est ꝑ quod dæmones solent cum viros, & mulieres seducunt, ut veneficijs veneficia curent applicanda. Habet enim astutus ille hostis delectum veneficarum gregem, quæ illius opera, & consilio pueros fascinant, infantes plerumque cum matribus, ac nutricibus venenis inficiunt, domestica animalia in ipsis ædibus ad extremam maciem, & ad necem malefico tactu perducunt, nihilque sceleris est, quod non intentent, sub tam scelestissimo ducè, nec raro in loco, ubi talia monstra degunt, tam immania admittunt, sed per alias urbes, & vicina oppida circumvolant sæpe realiter, & corporaliter de loco ad locum dæmonis opera sese transferentes, Sylv. in ver. hæresis, §. 3. numer. 6. & Mart. del.

Mmm 3 Rio,

Rio, qui plures casus, & exempla deducit in tom. 1. *Disquis. Magic. lib. 2. questio. 16. per tot.* de quibus etiam in *priori tom. cap. 36. de sortileg.* nonnulla retulimus.

Et quamvis (ut hoc in loco id obiter adjungam) quod ad dictam corporum translationem attinet, contrarium probare videatur, *capitulum Episcopi 26. quest. 5.* tamen nullam vim illud facere comprobat idem Martinus del Rio, qui ad contraria respondens *dictum cap. Episcopi* in omnibus his partibus est interpretatus. Nam, inquit, cum dictum capitulum sit concilii Ancyranum, & sit tantummodo decretum concilii particularis, seu provincialis contra mulieres, quæ simulat seludere cum Diana, &c. de cujus à Romano Pontifice approbatione non constat, non est tantæ auctoritatis, ut, quæ per eum fuerunt decisa, certa fide sint credenda, nisi quatenus sacræ Scripturæ, & ecclesiasticæ traditioni, & definitioni sanctæ Romanæ Ecclesiæ sunt, quæ tradit, consentanea, idem Martinus del Rio, *ead. sect. 16. §. quare magis, & §. quæ & quanta.*

49 Sed, † quod striges quandoque etiam non localiter, & realiter deferantur, sed interdum in imaginatione fiant, quæ ipsæ verè fecisse testantur, tenet Syl. qui de d. cap. *Intellectu etiam scripsit in dict. verb. hæresis, §. 3. num. 7. & seq. & dixi in eodem c. 36. num. 11. tom. 1.*

30 Quod autem † plures tradunt, humana corpora in aliam speciem, & formam dæmonis opera posse transformari, & ideò striges in lupos, cattos, simias, porcos, equos, asinos, & in alia animalia dæmonum virtute esse conversa, & quæque necessaria portare, & post peracta opera ite-

rum ad se redire, nec fieri in eis mentem bestialem, sed rationalem, humanamque servari, non fit verisimile, nam nulla arte, vel potestate animus, sed, nec corpus quidem aliqua ratione in membra, vel in lineamenta bestialia veraciter converti potest, sed phantasticum hominis, quod etiam cogitando, sive somniando per rerum innumerabilium genera variatur: & cum corpus non sit, corporum similes formas mira celeritate capit; sopitis autem, & oppressis homini sensibus corporeis, ad aliorum sensum figura corporea perducitur potest. Ita tamen, quòd corpus ipsum hominis alicubi jaceat, vivens quidem, sed multò gravius, atque oppressius, quam somno suis sensibus obferatis: phantasticum autem illud, veluti formatum in alicujus animalis imaginem alienis sensibus appareat, talisque homo sibi videatur, qualis sibi videri posset in somnis, portare onera, quæ onera, si vera sunt corpora, portantur à dæmonibus, ut illudant hominibus, partim vera onerum corpora, partim falsa, jumentum cernentibus, S. Aug. in *lib. de spir. & anim. cap. 26. tom. 2.* quem sequitur *Majol. de admir. nat. reb. colloq. 2. §. hæc probantur, pag. mibi 99.* quod alijs pluribus rationibus, & auctoritatibus comprobatur, *Martinus del Rio in tom. 1. disquis. Magic. lib. 2. c. 17. §. prior conclusio, & quest. 18. §. sed quando, & per tot.* Potest tamen dæmon † maleficijs hominem adeo fascinare, ut à diabolo obfessus, se putet in lupum verti, atque humanas vorare carnes, cum illud efficiat lupus verus, & quandoque dæmon ipse corpus lupo per simile assumit, aut hominem in hujusmodi forma ab alijs videri facit, *Syl. de Strig. lib. 2. 69.*